WYNIA'S WEEK

Hoog tijd dat we zelf gaan bepalen hoeveel en welke immigranten hier binnen mogen komen

Posted on 24 augustus 2024 by Bart Jan Spruyt

Willen we onze toekomst veiligstellen, dan zullen we Brussel Orbániaans moeten trotseren en de Timmermansen moeten negeren. Het multiculturele dogma is in de praktijk een valse droom gebleken.

Het vorige kabinet is erop gevallen, de verkiezingen gingen erover, en het wordt natuurlijk ook hét politieke thema van de komende tijd: migratie. Terwijl de nieuwe bewindslieden van hun zomerhuisjes zijn teruggekeerd en nu druk delibereren over de begroting voor Prinsjesdag en de uitwerking van hun hoofdlijnenakkoord, is nu al duidelijk dat al deze zaken bijna gerommel in de marge zijn in vergelijking met het thema van de migratie. Met alle aanpalende thema's: eigenheid en cohesie van de coalitie tegenover de multiculturele droom van de kosmopolitische oppositie.

‘Asielcrisis’

Minister Marjolein Faber nam al een voorschotje op dat debat door van de week te verklaren dat er sprake is van een ‘asielcrisis’. Van ‘gewoon een asielcrisis’ zelfs, omdat de problemen zich opstapelen. Daarmee doelde zij op de overvolle opvang van Oekraïense asielzoekers in de Utrechtse Jaarbeurs (die moest sluiten), op de locaties van het COA die overal ‘bomvol’ zitten, op de 40.000 ‘nareizigers’ die op een verblijfsvergunning wachten, en op de vele mensen die hier niet kunnen blijven en moeten worden uitgezet.

Geert Wilders moedigde haar op X opzichtig aan:

‘Wat heeft ze weer gelijk!

Heel Nederland ziet het!

We hebben een asielcrisis!

En nu actie en maatregelen!

Met haar ontwapenende eerlijkheid en gedrevenheid is Minister Faber (PVV) nu al de beste Minister van Nederland.’

Ze bleek zich een beetje vergaloppeerd te hebben, omdat het woord ‘asielcrisis’ een technische term is en een zaak die alleen bij wet kan worden uitgeroepen. Daarom kondigde zij aan met Prinsjesdag een ‘Asielcrisiswet’ te zullen presenteren met daarin maatregelen ‘om de acute asielinstroom en -opvangcrisis te bestrijden’.

En tegelijk tekenden zich de contouren van het nieuwe spanningsveld af. Schoof was er snel bij om een beetje te sussen: die wet zal wat meer tijd vragen en er met Prinsjesdag nog niet zijn. Er werd herinnerd aan de uitspraak van Eurocommissaris Ylva Johansson van Migratie, die aan het begin van de zomer heur vingertje al ophief om Nederland eraan te herinneren dat het zo’n wet eerst goed moet onderbouwen en ter goedkeuring aan Brussel moet voorleggen. Het opschorten van de behandeling van asielaanvragen mag al helemaal niet, schreef zij.

Morele verontwaardiging

En de voltallige oppositie liet al doorschemeren hoe de vlag er daar bij hangt, door in een moreel verontwaardigde open brief op het voortgezette verblijf van de 11-jarige Mikael uit Armenië aan te dringen. Faber heeft in ieder geval de popular vote achter zich: 97 procent van de Nederlandse bevolking vindt het zo langzamerhand nodig een asielcrisis uit te roepen. Die crisis is 'gewoon een feit'.

De kaart van de morele verontwaardiging wordt ongetwijfeld de troefkaart van de voltallige oppositie tegen de voornemens van het nieuwe kabinet. Woorden als 'schande' en 'inhumaan' zullen de lucht vullen, gevolgd door een beroep op internationale verdragen zoals Europese afspraken waarop Nederland nu eenmaal niet mag 'inbreken' en als we die toch zouden schenden kan die mevrouw Johansson ons wel eens, naar ze al aankondigde, voor de Europese rechter dagen.

Diversiteit als bestemming van de mensheid

De tegenstellingen van de komende tijd zijn daarmee duidelijk. Het gaat om de autonomie om in eigen huis orde op zaken te stellen, zelf te bepalen of we hier nieuwkomers binnenlaten, en wie dan en hoeveel. Het gaat om de bevoegdheid om van nieuwkomers integratie te eisen. En om de macht om mensen die hier ten onrechte verblijven het land uit te zetten.

Wat is eigenlijk het alternatief van de oppositie? We zouden het bijna vergeten maar de Grote Oppositieleider heeft zich in zijn vorig leven niet alleen als de grote klimaatpaus ontpopt, maar ook als de grote voorvechter van het multiculturalisme. 'Europa zal divers zijn', kreet hij in 2015 al uit (op het First Annual Colloquium on Fundamental Rights). Diversiteit is in zijn optiek de 'bestemming van de mensheid'. Hij eiste daarom dat ook Midden- en Oost-Europese landen hun grenzen voor Afrikanen en Aziaten zouden openstellen en onomkeerbaar multicultureel zouden worden. Alleen diversiteit brengt vrede en veiligheid, in zijn optiek; wie zich ertegen verzet, neemt welbewust het risico op oorlog.

Het kan zijn dat ons Frenske werkelijk in zijn dogma's gelooft. We hebben de afgelopen decennia voortdurend te horen gekregen dat massa-immigratie economische noodzaak is, goed is tegen de vergrijzing of een humanitaire plicht is. Wie er net iets anders over denkt, is islamofoob, xenofoob, extreem-rechts of

kortweg een nazi.

Timmermans dogma's zijn gebaseerd op een ideologie die alles relativeert: onze waarden, onze cultuur en beschaving. De ene cultuur is niet beter dan de andere, maar alleen maar anders. En het samenbrengen van die verschillen leidt alleen maar tot verrijking.

Het is nu wel genoeg

Voor de hogere klassen is dat misschien ook zo. Maar voor alle andere mensen is die droom een valse gebleken en zij weten inmiddels beter: de realiteit heeft hen geleerd dat al die diversiteit juist tot minder sociale cohesie leidt, tot wantrouwen en gevoelens van onveiligheid. En dat bevordert uiteindelijk de segregatie en de verpaupering en radicalisering van hele bevolkingsgroepen. Het door de straten dansende antisemitisme heeft het recent overduidelijk aan het licht gebracht en het populisme van de weeromstuit aan de macht geholpen. De etnische conflicten (vroeger 'rassenrellen' genoemd) zoals we die recent in Engeland hebben gezien, zijn elders allerminst denkbeeldig.

We mogen daarom hopen dat dit kabinet inderdaad een 'asielcrisiswet' zal presenteren, Brussel Orbániaans zal trotseren en in eigen huis orde op zaken zal stellen. Het is nu wel genoeg. En onze toekomst staat op het spel als we de Timmermansen hun onverantwoordelijke gang laten gaan.

Bart Jan Spruyt *is historicus en journalist. Zijn columns over politiek en samenleving verschijnen iedere zaterdag in Wynia's Week.*

Wynia's Week *verschijnt altijd, twee keer per week.* **Het zijn de donateurs die dat mogelijk maken.** *Nog geen donateur? Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*